

[Indenrigsministeren]

salen ved, at det er sådan, har jeg skrevet det.

Når det står der, er det ikke, fordi det er ubehageligt at skulle fremsætte lovforslag, så er det, fordi det – sådan som det også er blevet nævnt fra nogle ordførers side – er et helt nyt system, vi laver her ved at tage pensionister ud som en samlet gruppe, som uanset indkomst kan få tilskud til et eller andet. Det er et nyt princip, som folketinget hermed tager hul på. Det har socialministeren sidste gang, da vi behandlede disse spørgsmål, talt om og advaret imod. Det er grunden til, at de bemærkninger står der. Der er jo mennesker i dette land, som er ringere stillet end pensionister og kronisk syge, som man her ved vil sikre med en undtagelsesbestemmelse, men det skal jeg nu ikke gøre mere ud af.

Jeg er enig med hr. Arentoft i, at dette lovforslag dækker ordlyden af den dagsorden, der blev vedtaget, og det er derfor, lovforslaget ligger her.

Jeg har noteret mig, at hr. Torben Lund er skeptisk og kritisk. Det kan der være anledning til at se på i udvalget, men jeg vil godt sige med hensyn til skepsisen over for dette med den varige lidelse, at det er det samme som at være kronisk syg. Jeg skal bare henvise til bemærkningerne, side 2, hvor der utrykkeligt står:

»Det er dog en betingelse for udløsning af tilskuddet, at lægen utrykkeligt anfører på recepten, at det pågældende tilskudsberettigede håndkøbslægemiddel er ordineret til en pensionist eller til en kronisk syg.«

Så det er altså det samme.

Hvilket sortiment der skal være tale om, får udvalget lejlighed til at være med til at vurdere, og det synes jeg da udvalget skulle være glad for.

Jeg synes, det var utrolig letsindigt af hr. Torben Lund at sige, at ministeren bare skulle sige farvel til 19 mill. kr. Her i huset har vi i almindelighed brug for at tage de besparelser, der er at få, og når man hermed har sikret sig det, som hr. Torben Lund var optaget af at sikre, nemlig at kronisk syge og pensionister blev friholdt, så er der vel ingen grund til at vinke farvel til en besparelse på 19 mill. kr., som vi derefter mener vedrører de øvrige grupper.

Hr. Torben Lund spurgte, om ordningen fra 1973 er forskellig fra denne. Det er den, fordi der om denne ordning, som jeg sagde

før, i bemærkningerne står, at lægen utrykkeligt skal anføre på recepten, at det pågældende tilskudsberettigede håndkøbslægemiddel er ordineret til en pensionist eller en kronisk syg. Denne utrykkelige anførelse på recepten er noget nyt i forhold til det, som var gældende i 1973, så der er altså forskel på ordningerne. Hermed sikrer man sig selvfølgelig, at mennesker, som ikke er berettigede, ikke får en sådan påtegning. Det er meningen med det.

Jeg skal sige tak til fru Lizzie Lichtenberg og tak til fru Bente Nielsen for tilslutningen og sige til hr. Agerschou, at det er rigtigt, at sundhedsstyrelsen skal gennemgå den liste og på grundlag af den udarbejde en liste over medicin, som man herefter kan få tilskud til.

Jeg er godt klar over, at man fra nogle partiers side – også fra hr. Agerschous side – gerne så, at jeg trak bekendtgørelsen tilbage og sagde farvel til de 19 mill. kr. Det vedrører også det, hr. Torben Lund sagde. Det har jeg altså ikke til hensigt. Formålet med den oprindelige ændring var jo netop, at vi skulle opnå en besparelse, og det kan vi altså også med dette lovforslag. Derfor er det klart, at jeg ikke trækker bekendtgørelsen tilbage – især ikke, da jeg mener, at bekendtgørelsen var fuldstændig korrekt.

Fru Dagmar Mørk Jensen skal jeg også sige tak til, og det samme skal jeg gøre til CDs ordfører. Jeg er som sagt enig i, at det er et helt nyt system, vi tager fat på her ved at give alle pensionister uanset indkomst mulighed for støtte til medicin, men sådan har folketingets flertal altså ønsket det.

Jeg skal sige til hr. Lenger og også til andre ordførere, der har været inde på det, at dette lovforslag har ikke tilbagevirkende kraft. Hvis man vil gå tilbage til et eller andet tidspunkt forud for det foreslåede, er der jo præcedens for, at man bruger lovforslagets fremsættelsesdato som den dato, det er rimeligt at gå tilbage til. Jeg kan forstå på ordføreren, at han gerne ville gå tilbage til den dato, hvor bekendtgørelsen trådte i kraft, altså den 23. marts. Man kunne også sige, at datoen måske snarere skulle være en, der lå derimellem, nemlig den dag, hvor bekendtgørelsen blev – hvad skal vi sige? – underkendt af folketingets flertal. Det ville jeg mene ville være det rigtige. Jeg skal bare gøre opmærksom på, at hvis man ønsker en sådan tilbagevirkende kraft, betyder det altså efter dette